

NI SPOZNAL VZROKA.

"Zelo mi ugaja, da te žena vedno poljubi, kadar prideš domov."
"To stori le zato, da izve, če sem bil v gostilni."

Ni razumel.

"Zakaj ste tako žalostna, gospodična?"
"Ah na dirkališču sem izgubila sto dolarjev!"
"No, zakaj pa niste šli bolj počasi?"

HUDOMUŠNEŽ.

"Ali pijejo krave vedno toliko vode?"
"Seveda! Iz tega lahko izprevidite, zakaj je mleko vedno tako vodeno!"

Točen odgovor.

Pepi: "Papa, zakaj so pa črne jagode bele?"
Oče: "Zato, ker so se zelene."
"Čitelj: "Janezek, ali vošč kam človeka pijančevanje pripelje?"
Janezek: "V gostilno."

Obrekovanje ženskega spola.

Hudomušnež je o moderni ženski zapisal tole krivo očitjanje: "Ženska je samo tedaj srečna, če more vtakniti noge v preozko v-butev, glavo pa v preširok klobuk."

V ZRCALU ŽIVALSKEGA ŽIVLJENJA.

Nervozna žena.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Logično.

A.: "Zelo čudno je, da zapravljivi Kotlar vsem prijateljem in znaneem govori o potrebi hranjenja."
B.: "To je naravno — čim bolj prijatelji hranijo, tem bolj jih on — napumpa."

Zakaj je republikanec.

Urednik nekega ameriškega lista je pozval tri zamorece ter obljubil lepega purana tistemu, ki najbolje in najkrajše pove, zakaj je republikanec. "Jaz sem prijatelj republike," je rekel prvi zamorec, "ker so republikanci izveli emancipacijo zamorcev." — "Bravo!" je odgovoril urednik ter se obrnil k drugemu: "No, bil, zakaj si ti republikanec?" — "Ker republikanci delajo tako modre zakone." — Urednik ga je pohvalil in vprašal tretjega: "Zdaj pa ti, Sam, povej, zakaj si republikanec?" — "Jaz sem republikanec zato," je odgovoril Sam, "ker ker bi rad dobil purana!" In dobil ga je.

Dober odgovor.

Slikar: Vi niste sami še nič naslikali in zato niste zmožni kritikovati slikarske umotvore.
Kritik: Pardon! Jaz tudi še nisem jajea zleget, pa se na omelette vendar bolje razumem, kakor vse kure skupaj.

Pazljivi Tonček.

Teta: "Tonček, kaj pa počneš v šoli?"
Deček: "Čakam, da je konec."

Med zakonskimi možmi.

"Kam pak tako hitro?"
"V gostilno. Strašno sem lačen in si hočem privoščiti kaj posebnega."
"Zakaj pa v gostilno? Včeraj sem bil tudi jaz prav posebno lačen, pa mi je žena spekla velik beefsteak. Rečem vam, da je bilo nekaj posebnega! Zakaj pa vi ne storite tako?"
"Res! Prav imate! Ali je vaša žena morda sedaj doma?"

VIŠEK SPRETNOSTI.

Povejte no, ali je res, da je zavarovalni potnik Muha zelo sposoben v svoji stroki?"
"Izvanredno sposoben!... Enkrat je celo zavaroval nekega zavarovalnega potnika!"

Iz parlamentarnih govorov.

Pomanjkanje in draginja mesa izhaja predvsem iz tega, ker se ljudje ne množe sorazmerno sorazmerno z živino. Jako važna panna poljedelstva je torej reja živine, kateri se inam tudi jaz čest pristevati. Da, gospoda moja, če varujemo (mi) živino, varujemo tudi sebe.

Po mnogih blodnjah sem prišel slednjič na gnojnico, ki me je do sedaj popolnoma zadovoljila; tudi masten smrdljiv gnoj mora vsakega človeka napolniti z veseljem. Gnoj in gnojnica sta za umnega kmetovalca to, kar nektar in ambrozija za stare Grke. — Najbolj si pa je in ostane masten kravjek, katerega vam ne morem dosti to plo polagati na sree.

Nas poljedelece grize vsak dan druga uš, in k temu moramo še reči da in amen.

Kjer so živinozdravniki, tam so vendar tudi živinske kužne bolezni in kjer so advokati, tam so procesi.

Divji zajec napravi marsikaj, kar se mu ne more prepovedati; zato se to zgodi.

Kdor noče jesti, naj tudi ne dela!

Že marsikdo se je vprašal po smrti: "Ali je bilo vredno, da sem sploh živel?"

Pisateljska raztresenost.

Pisateljsem se dostikrat primeri, da jim uide izpod peresa kaka nesmiselnost, ki je tudi pri popravljanju ne zapazijo. Iz obširne zbirke takih budalosti naj navedemo nekaj izglede. V nekem francoskem romanu je citati: "Z eno roko je božala njegove črne kodre, z drugo je pa rekla..." — V nekem drugem spisu je zapisano: "Bil je 70 let star, izgledal je pa, kakor da je še enkrat tako star." — Neki odlični zgodovinar je zapisal: "Dvakrat je bil težko ranjen, enkrat na nogi, enkrat pri Waterloo." — In drugič je listemu zgodovinarju ušel naslednji stavek: "Brabant-ski žrebec je za Belgijo tista kura, ki zlata jajca leže."

Profesor (ki je končno prisopihal vrh gore): "Za vraga, torej sem vendarle mesto provijanta naložil knjige v nahrbtnik!"

Na kolodvoru.

Boštjan Grča: "Prosim listek v Kranj, če je Kranj doma?"
Železnični uradnik: "Če se hočete norčevati iz mene, vam povem, da ste naleteli na napačno ga."

V ljudski šoli.

Jurček je bil poreden deček. Ni čuda, da je bil zato v šoli odgovoren za vsak ropot, šepetanje in podobno. Temu se je privadil in na vsako obdolžitev odgovoril: "Jaz, kajpak."
Primeri se, da zadremlje Jurček pri verskem pouku. Kar vpraša katehet: "Jurček, kdo je ustvaril svet?" — Sosed ga dregne in Jurček misle, da ga kakor navadno dolže kake nerodnosti, hitro odgovoril: "Jaz, kajpak."

Kadar stopi človeku duša do grla.

Pijanec zahteva na smrtni postelji kozarec vode. Ko jo izpije, pravi: "Predno umrjem, se moram sprizginiti tudi s — smrtnimi sovražniki."

Preveč zahtevano.

Ko so postrežki zasopljivi in utrujeni prinesli glasovir v tretje nadstropje, so naznanili: "Tu smo prinesli naročeni glasovir!"
Služkinja: "Gospode ni doma, prinesite ga zopet čez pol ure!"

Profesor.

Profesor zemljepisja stopi v razred in zapazi, da je zemljevid Afrike nekoliko zamazan s črnolom. Ves ogorčen zavpije: "To je pa že brezprimerno po-balinstvo. Kdo je pa celo Saharo s tinto poškrupil?"

SLAB POKLON.

"Gospa Elza, moja morate postati!"
"Pojte, no, gospod doktor, ali ne veste nič pametnejšega?"
"Ne, premalo sem znan z ženskami."

Nespada v ta krog.

Fajmošter Jaka in njegov mežnar sta se skupaj peljala na železnici. Spotoma je stopila k njima v voz mlada gospa. Ravno tedaj je fajmošter Jaka vzel virzniko iz žepa in jo začel vžigati.
"Gospod župnik" je dejal mežnar, "pa vendar ne boste kadili, ko je gospa v kupeju."
"Viš ga," se je začudil fajmošter. "Saj ti vendar sam kadiš!"
"E" je dejal mežnar, "jaz pa smem, saj sem popolnoma neizobražen človek."

Na ulici.

Ahacelj (sreča na ulici znanca in ga pozdravi): "Kako že kaj? Kaj pa gde, heerka?"
Behacelj: "Na Dunaju je."
Ahacelj: "Pa se kaj bojiš za ujo? Dunaj je baže nevaren za mlade gospodične."
Behacelj: "Prej me je že malo skrbelo, sedaj pa ne več."
Ahacelj: "Kako to?"
Behacelj: "No, sedaj je pod policijskim nadzorstvom."

Preveč zahtevano.

"Ne vem, kako je to, da ni mogoče več dobiti klobuka, ki bi me res naredil mlajšjo."

Prebrisan deček.

Karelček gre mimo grajskega vrta, pa se mu zazdi, da so hruške že dovolj zrele. Ne premišlja dolgo, marveč skoči hipnih nog pod drevo ter si nabaše žepa s sladkim sadjem. Ko je mirno in brez strahu reže svojo pot naprej, ga poklicje čuvaj, ki ga je opazoval in ki ga je hotel na lep način dobiti v pest: "Deček, malo počakaj, ti bom nekaj povedal." Karelček se pa odrez: "Saj ni, da bi morali otroci kot sem jaz vse vedeti" ter jo popiše naprej.

POVRATEK IZ GLEDALIŠČA.

Gledališka igralka (ki pride po predstavi domov): "Danes je pa res srečen dan! V gledališču sem doživela velik uspeh in doma so me okradli! To bodo zopet časopisi poročali!"

